

Црногорски владика и српски песник Петар II Петровић Његош није остављао равнодушним ни своје савременике, а још мање људе на овим просторима у XX и XXI веку. Оно што посебно пада у око је то што је у питању личност која је изазивала поштовање појединаца најразличитијих светоназора – довољно је рећи да је реч о православном митрополиту чији су лик на поштанске марке стављали (и) југословенски комунисти! А поред Срба – чију је борбу за ослобођење и уједињење подржавао – ужива(о) је респект и оних Црногораца који су одлучили да у потпуности раскрсте са српским идентитетом својих предака.

Међутим, за Монтенегрине то је представљао својеврсни проблем, јер је потребна велика интелектуална и етичка акробација како би се помирили србофобија и позитиван став о некоме чији је књижевни и политички рад био посвећен борби за српско ослобођење и уједињење. Имали су разних покушаја да Његоша сместе у Прокрустову постељу, а један од њих била је тврдња да за Његоша термини „Србин“ и „српски“ представља ознаку за православца/православље тј. да је у питању верска, а не национална одредница. Тако је још Саво Брковић, друштвено-политички радник и публициста из времена СФРЈ, у својој књиги *О постанку и развоју црногорске нације* [1] из 1974. на 82. страни написао:

„Његошева народносна оријентација је јасна. Она је, као и његових претходника – митрополита и уопште Црногораца – црногорска; а њихово српство је синоним хришћанства, односно квалификатив њиховог припадништва источноправославној вјери“

Његош о односу вере и нације

Пише: Ненад Пиваш

субота, 15 новембар 2025 16:39

Његош о односу вере и нације

Пише: Ненад Пиваш

субота, 15 новембар 2025 16:39

